

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 398/2016
14.04.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Наташом Бањац, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Љ.П., због продуженог кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. у вези са чланом 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости окривљеног Љ.П., поднетом против правноснажних пресуда Трећег основног суда у Београду 9К.бр.610/15 од 05.10.2015. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1448/15 од 24.12.2015. године, у седници већа одржаној дана 14.04.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости окривљеног Љ.П., поднет против правноснажних пресуда Трећег основног суда у Београду 9К.бр.610/15 од 05.10.2015. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1448/15 од 24.12.2015. године.

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду 9К.бр.610/15 од 05.10.2015. године окривљени Љ.П. оглашен је кривим за продужено кривично дело тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. у вези са чланом 61. Кривичног законика (КЗ) и осуђен на казну затвора у трајању од 2-две године у коју му се урачунава време проведено у притвору од 11.08.2015. године до упућивања у Завод за извршење кривичних санкција, али најдуже док не истекне време трајања казне изречене том пресудом. Истом пресудом, оштећеној Д.Р. је делимично досуђен имовинскоправни захтев у износу од 21.430,77 динара, а за разлику у постављеном имовинскоправном захтеву упућена је на парнични поступак, те одређено да ће о трошковима поступка суд одлучивати накнадним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 1448/15 од 24.12.2015. године, одбијене су као неосноване жалбе окр. Љ.П. и његовог браниоца адв. М.Д. и пресуда Трећег основног суда у Београду 9К.бр.610/15 од 05.10.2015. године, потврђена.

Окривљени Љ.П. поднео је захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних пресуда, због повреде закона и погрешно и непотпуно

утврђеног чињеничног стања, са предлогом да Врховни касациони суд поступи по закону и донесе исправну одлуку.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП) у којој је размотрио списе предмета, са захтевом за заштиту законитости окривљеног Љ.П., па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 483. став 1. ЗКП прописано је да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, а одредбом става 3. истог члана, прописано је да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца.

Окривљени Љ.П. захтев за заштиту законитости поднео је лично, а не преко браниоца, како је то изричито прописано одредбом члана 483. став 3. ЗКП, па је његов захтев у смислу наведене законске одредбе, недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Наташа Бањац,с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.